

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 31. De vita Christi Domini vsque ad trigesimum aetatis suae annum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

cauta circumspectaque fuerit Virgo sanctissima, ne, si è filij conspectu longius discederet; simile quid iterum eueniret. Eandem verò cautelam meritò & ego adhibebo, præteritorū lapsuum memor; ne iterum mihi cōtingat, Christum, eiusve dona amittere. O virgo beatissima, congratulor tibi ex animo de inuento, & cautiùs in posterum custodito filio; intercede, quaeso, ne vnquam illum ego amittam, aut ab eo discedam; donec tecum eo fruam in aeterna gloria. Amen.

MEDITATIO XXXI.

DE VITAE RATIONE
Christi Domini in Nazareth, usque
ad trigesimum aetatis
annum.

PUNCTVM I.

a Luc. 2. 53.

I.

T IESVS a proficiebat sapientia, & aetate, & gratia apud Deum & homines.

PRIMUM: Perpendendum Christum Dominum, ab ipso conceptionis suae instanti, ita quidem plenum

fuisse sapientiã & sanctitate immensa, vt reipsa non posset amplius in ea crescere; sed creuisse tamen in eius exercitijs; maiora indies

scien-

M E
F. DE PONTY
BI & IE.

scientiæ & virtutis; sapientiæ & sanctitatis interna indicia edendo: sicut sol, etsi non crescat in se, eius tamen lux ab aurora semper crescit vsque ad mediam diem. Quod ita Deus disposuit, vt eius nos doceret exemplo: quàm ipsi gratum sit, filios suos crescere, & quotidie in virtute proficere. Hoc enim inter terreni & cœlestis Adami filios interest; quod illi *b ab adolescentia sua in malum sunt prouisi*, & vt ætate, ita malitiâ crescunt, iuxta illud Dauidis: *c Superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper*: Hi veidò Adami cœlestis filij, vt Ieremias ait, *d portant iugum diuinæ legis ab adolescentia sua, & leuant super se*: qui, vt annis, ita virtutibus crescunt, spiritum quotidie supra se ipsos leuantes; & super ea, quæ prius habebant *e ea, quæ retrò sunt*, vt faciebat Apostolus, *obliuiscite*, vt ad maiora excelsioraque alia *se extendant*, donec ad perfectionis culmen perueniant. Hoc itaque singulari fauore matrem suam, S. Ioannem Baptistam, aliosque sanctos, qui ab ipsa infantia Deo seruire ceperunt, prosecutus est Christus, vt *f procederent crescentes vt lux matutina vsque ad perfectam diem*.

§ E D eadem, adhuc magis in particulari, expendens, intelligam: varias esse hominum Deo seruire incipientium, siue in infantia, siue in adultæ ætate, conditiones. Alij enim, eum progrediendum esset, inchoatâ virtutis viam deserentes, retrocedunt. De quibus dixit ipse Christus: *g qui mittit manum suam ad aram*

b Gen. 3.21.

c Psal. 73.23

d Thren. 3.27.

e Phil. 3.13.

f Prov. 4.18.

II.

g Luc. 9.62.

ET

trum, & respicit retrò, non est aptus regno Dei: erit itaque aptus inferno. Timendum est ergo mihi, si contingat retrocedere, ne eueniat quod h uxori Loth (quo exemplo Christus est vsus) i qua, cum exiisset ex Sodomis, respiciens post se, versa est in statuam salis, & in lapidem & signum cautelæ similis periculi ijs, qui inchoatum virtutis iter non profèquuntur.

h Luc. 17. 32.
i Gen. 19. 26

ALII, cum feruore incipientes, dum progrediendum erat, deficiunt: studiosa aliqua exercitia, quibus profecissent, dimittentes, aut feruorem in eis primum remittentes. Hi autem, etsi adhuc iusti sunt, magno se tamen per eundi periculo exponunt: sicut Episcopus ille, quem Christus à bona quidem vita laudauit:

l Apoc. 2. 4.
s.

l Sed habeo, inquit, aduersum te pauca: quod charitatem tuam primum reliquisti, feruorem videlicet, quem initio adh. bebas. subijcitque: Memor esto itaque, vnde excideris, & age penitentiam, & prima opera fac: sin autem, venio tibi, & amouebo candelabrum tuum, de loco suo. atque si clarius minaretur ei: veniam, & rationem exigam à te, ac istà dignitate spoliabo: nam feruorem amisisse, cecidisse est ex altiori ad inferiorem locum: nisi ergò repares, indignuses, qui altum & honorificum locum occupes, in quo te collocaueram. ALII, & incipiunt, & pergunt, sed lento ac tepido gressu; nullo animo aut spiritu proficiendi, aut extendendi se ad anteriora. Et hi, & si in exteriori homine deficere non videantur; in interiori tamen plerunque eunt retrò; ac denique

defi-

deficiunt omnino. Vt enim SS. Patres asserunt, in via ad coelum statio esse non potest: sed aut progredimur, aut retrocedimus. ALII, statim atque incipiunt, *in cum Dei auxilio, ascensiones disponunt in corde suo; vt in valle hac lachrymarum* progressum faciant, & voti compotes fiant: *euntes de virtute in virtutem, donec videant Deum Deorum in Sion.* Hi sunt Christi verè imitatores, quos par est me persequi; & erubescere, quòd sæpè hactenus in via virtutis retrò aspexerim; & à feruore primo, quo coeperam, deciderim, aut hæream certè in tepida quadam ac remissiori vitæ ratione. Meipsum ergò iam extimulabo, vt feruore magno in posterum crescam, ipsi Christo Domino dicens: O iustitiæ Sol, ita, obsecro, illustra, & accende animam meam, vt eius gressus, instar sint lucis matutinæ, quæ progreditur & crescit vsque ad perfectam diem. O legislator summe, copiosam tuam benedictionem mihi impertire, vt iuxta desiderium tuum crescam in virtute & sanctitate: ascendens à gradu in gradum, donec te videam in coelesti Sion, in secula. Amen.

PUNCTVM II.

DEINDE considerandum, coram quibus, & in quo IESVS crescere dicatur. PRIMVM ait Euangelista: *Crescebat coram Deo & hominibus:* quo nos exèplo duo, quæ vitio dantur extrema vitare docuit.

S. Bernard.
epist. 91.
Greg lib. 1.
in 1. Reg.
Aug. serm.
15. de verb.
Apost.
m. psal. 83.
6.

I.
Modus in
virtute pro-
ficiendi.

ALTE

ALTERVM indiscretè feruentium; qui nullà hominum habità ratione, siue ædificentur, siue scandalizentur, coram Deo tantùm crescere præsumunt: non attendentes eos, qui Deum amant, debere proximos etiã amare; & cuique ita profectum proprium quere licere, vt ue id in alterius cedat detrimentum. Attendendum enim præcipit Apostolus, vt a *quæ adificationis sunt, inuicem custodiamus*. ALTERVM est extremum priori omninò contrarium, & eorũ, qui fictè, & hypocritarum more, omne suum studium collocant in profectu coram hominibus, apud quos maiorem quærunt Sanctitatis opinionem; non interim solliciti de vero solidoq; illo profectu, quem Dauid b *Ascensiones cordis* appellat. Sed Christus Dominus noster, exemplo suo ita nos docuit, amplecti vtrunque, vt neutrum alteri noceat: primo tamen loco collocandum esse profectum solidum in conspectu Dei; deinde etiã coram hominibus: c *providentes*, ait Apostolus, *quod bonum est etiã coram eis, nò vt nos in honore habeant, aut laudent; sed d vt Deum glorificent*, ipsi verò ædificentur, exemplo què illo proficiant: Quod si, me, quod meum est, faciente, aliquis culpã suã scandalizatur, aut non ædificatur; non propterea crescere desinam coram Deo, & coram prudentibus & sanctis, qui hominis nomine digni sunt.

II.

DEINDE: *Crescebat*, ait S. Lucas. *sapientia & gratia*: quæ duo veri profectus sunt materia.

PRIVS

P R I V S enim in sapientia & actibus, qui ab
 ea procedunt, proficitur; quales sunt Medita-
 tio, & rerum cœlestium Contemplatio; Pru-
 dentia & discretio in actionibus & negotiis
 gerendis; rerum æstimatio in gradu, quo o-
 portet; æternæ enim magni, terrenæ parui
 fieri debent: & porro vt verba *sermoq; noster* *Colof. 4. 5.*
 hac sapientia *condiantur*. D E I N D E, in Gra-
 tia est proficiendum, & in earum virtutum
 actibus, quæ nos apud Deum gratos & san-
 ctos; apud homines amabiles reddunt: in qui-
 bus Christus hoc se tempore exercebat. qua-
 les erant heroici actus Amoris Dei, & arden-
 tis zeli gloriæ eius, salutisq; animarum: Do-
 lor intensus offensionum eius, & iacturæ ea-
 rum; Orationis continuæ, ne perirent. Qui-
 bus aded gratiosus gratulq; Deo reddebatur,
 vt (quod ipse apud Isaiam dixit) *Je Complacue-* *e Isai. 42. 1.*
rit sibi in eo anima eius. Aedificabat præterea *f 4.*
 homines; raræ modestiæ, humilitatis, patien- *e Mat. 18. 18.*
 tiæ, mansuetudinis, & erga parentes subie-
 ctionis exemplis: ob quæ omnibus, quibuscū
 versabatur, erat amabilis. vt enim idem Isaias
 adiecit, *non erit tristis, neq; turbulentus*, nec
 offensionis occasionem alicui dabit, aut mo-
 rosus erit. O I E S v dulcissime, sapientiâ gra-
 tiaque plenissime, ex cuius plenitudine iusti
 omnes augmentum accipiunt in vtraque, me
 quoque vtraque reple, ac iuua in eisdem quo-
 tidie proficere.

V L T I M O, vt magis meipsum animem; per-
 pendam, B. Virginē his filij sui exemplis haud

III.

II. Part. Medit.

X

vulga-

vulgariter profecisse; & sapientiã gratiaque apud Deũ & homines semper creuisse, exultate ipso Christo, dum matrem suam videret omnia quæ faceret ipse, æmulantem. O mater æternũ benedicta, patrocinio me tuo, quæso, adiuua, quo & ego crescã, sicut & tu crescebas; eum imitãdo, quẽ tu tã sedulò imitabare.

P V N C T V M III.

TERTIÒ considerandum, quòd Christus Dominus, toto eo tempore, a duodecimo vique ad trigessimũ ætatis annum, vt ait Euang. a *Erat subditus illis*, Matri & S. Ioseph in omnibus obediens. Vbi hæc sunt perpendenda: quis sit ille qui obedit, cui, quibus in rebus, & quo modo obediat.

I.

Qui obedit, verè est Deus infinitus, creator & supremus mundi monarcha, cui omnes se subiicere & parere tenentur. & quamuis magnum non erat, quod, qua homo, æterno se Patri subiiceret: admirationem tamen adfert, quòd matri etiam, & pauperi fabro pareat; & Creator, Dominus, Rex, creaturis, seruis, subditis suis se submittat. Quo factò meam confundit superbiam ac pertinaciam. O vilissime vermis, cur te homini non subiicis propter Deum, qui se homini subiecit propter te? Si Deus, hominis voci pareat: cur tu miser, Dei voci non pares? O iustitiæ sol, qui iuxta horũ duorum vocem aut mouebaris, aut subsistebas, quibus te, mei amore, subiecisti: da mihi precor vt me illis, quos tui loco, mihi constituisti, omninò & ad nutum subiiciam; propria semper volun-

M E
F. DE PONTY
RI. II.

a Luc. 2. 52.

voluntate abnegata, ut tuam amplectar.

DEINDE, in iis eum obedire, perpende: quæ fieri solent in pauperis fabri domo & cogita illa omnia, eoquæ modo impleuisse, quo filij solent pauperibus parentibus ministrare. Idem faciebat Christus humillimè, exactissimè, promptissimè, & summâ animi lætitiâ, ac perfectione, quam perfecta exigit obedientia: quæ parua æquè ac magna: difficilia, atque facilia: honorifica atque abiecta & contemptibilia complectitur. Postquam enim Deus ad aliqua abiecta præstanda sese demisit, nihil eorum abiectum amplius: sed omnia in obedientiæ æstimatione altissima & honoratissima sunt censenda: nec rem vllam in Dei domo vilem reputat obedientia, quam Deus ipse iubet: satis ad rei dignitatem esse rata, quod eam Deus, imperio suo dignam censeat. sicut b *Raphael* summo honori sibi duxit. *Tobia* etiam in rebus alioqui abiectis *seruire*; postquam id Deusei imponere statuit. Ex quo intelligam, spiritalis vitæ excellentiam, non tam consistere in gloriosis & præstantibus actionibus, quales sunt concionari, docere, gubernare: quàm in his, quas Deus iubet, etiam si abiectis alioqui, modò ratio eas præstandi sit excelsa, qualis est magnus Dei amor, pura gloriæ ipsius intentio, promptitudo magna, cordis hilaritas, & inflammatum ipsi Deo in his omnibus placendi desiderium. & in hoc sensu consultit Sapiens: c *In omnibus ope-*

II.

b *Tob. 5.*
c 9.c *Eccl. 33. 23.*

X 2 ribus

ribus tuis præcellens esto: talem eis adhibendo modum, qui ea faciat in Dei conspectu præcellere: propter quem modum, spiritu sanctitatis operandi, à Christo adhibitum, non minus eius opus exellebat, cum ferrá ligna secaret; quàm cum prædicaret, aut patraret miracula: Nec B. Virgo minus sanctitatis ostendebat, dum neret, filave duceret; quàm dum aliud obsequium filio suo exhiberet; aut aliquid eius causa pareretur. Quare meritò contendam, filium & matrem in hac agendi ratione imitari, si breui compendio magnam cupio assequi perfectionem.

PUNCTUM IV.

QUARTO considerandum, Christum Dominum, ad annum vsque trigesimū, fabrilem artem exercuisse, vt ex verbis concium eius conicitur: dicebant enim (te-
a Marc. 6. 3. ste S. Marco) *a Nonne hic est faber, filius Maria?* Sed expendendæ hic sunt causæ, cur eam artem elegerit, quam etiam post S. Iosephi mortem exercuerit: (si verum est illud, quòd ante trigesimum Christi annum diem ille suum obierit.)

I. PRIMA causa fuit, vt otium fugeret, nobisque laborandi, beneque nos occupandi præberet exemplum. Nam vt Sapiens ait. b
b Eccl. 33. 29

II. *Multam malitiam decuit otiositas.* SECUNDA causa fuit, vt maledicto, quo Deus Adamum obstrinxit, seipsum sponte subiiceret: cui di-

xit: *c In sudore vultus tui ve, certe pane.* Quare
 toto illo tempore manuum labore panem lu-
 crabatur: à quo S. Apostolus, aliique sancti, la-
 borandi exemplum accipientes, labore manuum
 vitam sustentabant. TERTIA fuit, exercenda
 humilitatis causa, in vili illo abiectoque la-
 bore. Christus enim Dominus, mundi & suo-
 rum iudicio, non sponte, vt sapientes aliqui &
 nobiles, qui mechanicam aliquam artem, fal-
 lendi, vt dicitur, temporis causa, addiscunt;
 sed necessitate compulsus, quò sustentare se
 posset, eam exercebat: nec aliter à principi-
 bus & nobilibus viris tunc ipse tractabatur;
 quàm similes nunc mechanici à similibus tra-
 ctentur. Ex quibus omnibus affectum hauriã
 admirationis & imitationis, perpenso simul
 spiritu, quo eam artem Christus exercebat:
 qui dum laborabat corpore, corde orabat: vt,
 cum corporalis mihi aliqua incumbet occu-
 patio, meminerim, corde simul orare, vt eum
 imitari studeam: more etiam militum illorum
 Machabæorum, de quibus scriptum est: *d quod*
Manibus quidem pugnantibus; sed Dominum cor-
dibus orantes: qui & gloriosam obtinuerunt
 victoriam: siquidem, S. Augustino teste, benè
 se compatiuntur hæc duo: vt manus laboret;
 cor autem & lingua oret.

III.

d 2 Mach.
15. 27.S. August.
de opere Mo-
nachorum.

PUNCTUM V.

QVINTO, considerabo, Etsi Christus Do-
 minus, omnes in se sapientiæ & scienti-
 æ Dei thesauros haberet, omnesque

X 3 gratias,

eum, toto illo triginta annorum spatio, rarum humilitatis exemplū præbere, omnia illa extraordinario silentio occultando. neque enim aut concionatus, aut docuisse, aut disputationibus & literatorum conuentibus interfuisse; Scholas aut Vniuersitates accessisse dicitur, vt

a **Ioan 7. 15.** *ex ijs, quæ de eo Iudæi dicebant, colligitur: a Quomodo, aiebant, hic literas scit, cum non didicerit? Ex quo factum est, vt, cum ex suis non nulli idiotam & rerum ignarum existimantes, audirent prædicantem (vt S. Marcus aduertit)*

b **Marc 3. 21.** *b tenere eum voluerint, dicebant enim, quoniam in furorem versus est neque enim assequi poterant, talia verba & opera ab eo posse prodire, quem vili illa fabrilis arte semper nouerat occupatum. Ex quo ad eum raro exemplo, discam tacere; & dona talentaque Dei, nisi necessitas ad gloriam eius aliud iubeat, occultare. Item non leuiter mihi ipsi credere, in meis rebus, ante tempus, ostentandis, proprijs alicuius honoris & inanis gloriæ intuitu: sed libenter potius vt ignotus latere; aut, si ita Deus permiserit, stultus etiam haberi: Ac denique altæ humilitatis & familiarissimi eius socij, silentij radices iacere; cum ipsum Christum tam exactè hæc videam amplectentem: et iam enim salutis animarum fruentissimus esset, illud tamen eas iuuandi desiderium tantò tempore continuit. Quamuis enim 25. ætatis suæ anno, & citius prædicare potuisset; abstinuit tamen: quia eo mortificationis & silentij exemplo nobis interim prædicabat; & tutiorem humili-*

tatis

M E
F. DE PONTY
R. P. & C.

tatis viam docebat : simul instruēs, neminem debere Concionatoris, aut Magistri munus ante perfectam ætatem auspicari: in qua didicerit in silentio, quæ possit alios verbo docere : & iactis in occulto humilitatis radicibus, in publicum tutius exire, & aliis exemplo vitæ prodesse. Nec mysterio vacare censendum est: quod tantus Magister triginta annos siluisse dicatur : vt paulò amplius quàm tres concionaretur, qui, numeri trigesimi, sunt pars decima : sed indicare & hoc voluit, multò plus temporis par esse, humilitatis exercitiis ad profectum nostrum tribuere: quàm iis, quæ ad alienum diriguntur: vt absque iactura nostra, aliis beneficiamus. O SYMME MAGISTER, cuius mihi silentium, non minus quàm sermo prædicat: confiteor tibi, tantam meam esse superbiam, vt, ignarus cum sim, sapiens tamen haberi velim : & inaniter modicum illud, quod habeo, manifestare. Doce me, obsecro, solidioris humilitatis tenere viam, tuisq; vestigiis insistentem, hic me ita humiliare, vt tecum postea regnem, in secula,
Amen.

S. Gregor.

Hom. 1 in

s. c. Ezech.

SECUNDÆ PARTIS

Finis.

Libr. Collegij Soc: T. V. Paderborn.